

Meditatio sc̄ti anselmi de redēp.ge.hu.

medullas flaminis salutarib⁹ penetrādo succende: sancti⁹ feruoris igne illustrando mentis ⁊ corporis vniuersa de pasce. **P**ota me tue voluntatis torrente ut iam nil mundanoꝝ degustare libeat venenata dulcedinis. **J**udica me ⁊ dicerne de gente non sancta causā meam. **D**oce me quia deus me⁹ es tu facere voluntatem tuam. **C**redo ergo quemcunq; inhabitaueris in eo patris ac pariter sibi domicilium condis. **B**eat⁹ q; te merebitur hospitē habere quō p; te pater ⁊ filius apud eū facient mansionem. **G**eni iam benignissime dolentis anime consolator in opportunitatibus ⁊ tribulatiōnibus adiutor. **V**eni mūdator sceleris: curator vulneris. **V**eni fortitudo fragilium: relevator labentium. **V**eni doctor humilium: destructor supborū. **V**eni orphanoꝝ pius pater. **C**onsolator misericordum. **V**iduarum dulcis iudex. **V**eni spes paupm: refocillator defitientiū: **V**eni sydus nauigantium: portus naufragatiū **V**eni oīm viuentium decus singulare. **M**orientiū vnicā salus. **V**eni sanctissime spirituū veni ⁊ miserere mei. **A**pta me tibi ⁊ condescende: ppicius mihi vt mea tue magnitudini exiguitas: tuoꝝ robori mea imbecillitas fm tuaꝝ multitudinem cōplateat miseratōi. **P**er ielū ⁊ cōserere domine famulis ⁊ famulab⁹ tuis. **A** ⁊ dirige actus eorum quontidie in bonum ⁊ omnia peccata eorū dimitte: ⁊ mitte in cor eorū talem intellectum: vt extoto corde tibi fideliter seruant ⁊ tibi placeant: et oī tpe ſi tuo ſcō fuitio pmaneāt. **P**er tē amulos ⁊ famulas tuas q;s domine fr̄es ⁊ sorores meas omnes: q;s debitores meos corpore pariter ⁊ mēte purifica vt in tua inspiratōe cōpuncti norias delectatiōes vitare p̄ualeant. **P**er dūm nūm ielum christum dignus est mercenarius vel operari mercede sua orōibus tuis credit ⁊ optat

iugari ⁊ sarcia p̄tōꝝ a te subleuari **P**er. **E**xpliūt meditationes anselmi. **I**ncepit meditatio sc̄ti anselmi de redēptōe generis humani.

A nua christi

Ana aia de graui morte suscitata ania de misera seruitute xp̄i sanguine redēpta ⁊ liberata. **E**cita mentē tuā. memēto resuscitatōis tue. **R**ecogita redēptionē ⁊ liberationem tuam. **R**etracta vbi ⁊ quo sit virtus redēptōis tue. **V**ersare i meditatōe eius. **D**electare i cōtēplatōe ei⁹. **E**cute fasti dū tuū: fac vīm cordi tuo. **I**ntēde in h̄ mēte tuā. **S**usta bonitatē redēptoris tui. accēdere i amore saluatoris tui. mā de fauī xboꝝ. **S**uge plus q;s melicū sapore. gluti salubrē dulcorē: mande cogitando. **S**uge intelligēdo. gluti amādo et gaudēdo: letare mandendo. **B**ratulare sugēdo. **J**ocūdare glutiedo. **T**ibi ḡ ⁊ q; est xtus ⁊ fortitudo saluatoris tui. **L**erte christus te suscitauit. **I**lle bon⁹ sāmaritan⁹ te sanauit. **I**lle bon⁹ amicus per oīa sua te libtrauit xp̄us in q;. **E**rgo virtus saluatōis tue xtus est xp̄i. Utiq; cornua i manib⁹. **I**bi abscondita ē fortitudo ei⁹. **C**ornua quidē in manib⁹ eius quia brachijs crucis cōfixe sūt man⁹ ei⁹. **Q**ue aut̄ fortitudo in tanta infirmitate. **Q**ue altitudo in tāta humilitate. **Q**uid venerabile in tanto contēptu. **S**z certe iā absconditū q; in infirmitate ideo celastū q; in humilitate. **I**deo occultū q; i cōtemptu. **O** fortitudo abscondita: hoīem in cruce pendētē suspēdere mortē eterñā. **G**enus humanū p̄mente hoīe in ligno confixū defigere mūdū ppetue morti affixū. **O** celata potestas hominē dānatū cū latronib⁹ saluare hoīes dāpnatos cū demonib⁹ hominē patibulo extē ūia trahere ad seipm. **O** virt⁹ occulta vīam animā emissam de corpore innumerabiles extrahere de inferno ho-

t iiiij

Liber

minē mortem corporis suscipere et morte^r
animatorū perire. **C**apitulum. II.

Quoniam bone domine pie redēptor
potens saluator cur tantam iur
tutem opuisti tanta humilitate
Anū vi falleres dyabolum: qd fallenduz
hoiem deiecit de paradiſo. **S**ed vtiq
ditas nullum fallit qui ignorat. **Q**ui n
credit ditatem ipse se fallit. **T**eritas ita
q nullum fallit: an ideo vt ipse dyabolus
se falleret. **S**ed vtiq sibi veritas nul
lum fallit. Ita non intendit vt aliquid
se fallat qz quis hoc dicat facere cū pmit
tit. **N**ō enī assumpsti hoiem vt te notū
opires sed vt ignotū agires. **T**erū deū
verū hoiem te dixisti et opib⁹ ostēdisti.
Res p se occulta nō studio occulta non
sic est facta vt abscōdereſ: sed vt suo or
dine pficeret. **N**ec vt aliquem deciperet
sed vt quēadmodum oportebat fieret.
Et si dicis occultata nō est aliud q non
est omib⁹ reuelata. **N**am et si ditas nō
oibus se manifestat nulli tamē se negat
Ergo dñe nec vt falleres nec vt aliq se
falleret sic fecisti. **S**ed vt faceret qd et q
mō facienduz erat p om̄ia in veritate p
stisti. **Q**ui ergo se fefellit in tua iurite:
nō de te sed de ppa queratur falsitate.
An dyabolus habebat aliquid iuste ad
uersus deum vel aduersus hominē pp
ter q deus deberet aduersus eū p hoie
hoc modo agere qm apta fortitudine.
vt dū ille iniustū hominē iuste occideret
iuste potestatem quā sup iniustos habe
bat pderet. **S**ed certe dyabolus nec de
us debebat aliquid nisi penam. nec ho
mo nisi vincere. **I**ta vt quemadmoduz
ab illo se facile permisit vinci peccando
ita illum vinceret ad difficultates mor
tis iusticiam integrā seruando. **E**t h
nō nisi deo deberat hō. **N**am nō pecca
uit aduersus dyabolus p aduersus deū
Ne chō dyaboli erat: p hō et dyabolus
dei erat. **S**ed et dyabolus vexabat ho
minē nō hec faciebat zelo iusti p neqtie.

Anselmī

nec iubete deo pmittete: nō diaboli: p
dei iusticia exigete. **N**ihil g erat in dyab
olo cur de aduersus eū ad saluādum
hoiem fortitudiem suā celare aut differ
re deberet. **C**apitulum. III.

Aliq necessitas coagit vt altis
sumus sic se et op̄s deus ad redi
mendū aliqd tm laboraret. **S**z
ois necessitas et impossibilitas sue subia
cet volūtati. **Q**uipe qd vult necesse est
esse: et quod non vult: impossibile est ee
Sola g voluntate et qm omnis eius vo
luntas semp bona est sola facit hoc volū
tate. **N**ō enī deus egebat vt hoc modo
hoiem saluū faceret: p humana natura
indigebat vt hō modo deus satisfaceret.
non egebat deus vt tam laboriosa pate
ret: p indigebat homo vt sic deo recōcili
aretur: nec egebat deus vt sic humilia
retur. **S**ed indigebat homo vt sic de p
fundō inferni euertereſ. **D**iuitia natura
humiliari aut laborare nō eguit: nec po
tuit hec oīa humanā naturaz vt ad hoc
restitueretur. ppter quod facta erat ne
cessere erat facere. **S**z nec illa nec quicqd
deus non est non poterat ad hoc suffice
re. **N**am homo ad quod institut⁹ est nō
restituitur si nō ad similitudinem anglo
rum in quibus nullum est peccatū pue
bit. **Q**d est impossible fieri nisi om̄i p
cepta peccator⁹ remissionē: que nō fit ni
si pcedēte integrā satisfactionē quā satisfac
tōem talē optet ee: vt petōr aut aliq p
illo det aliqd deo de suo qd debitū non
sit qd supat oē qd de⁹ nō est. **S**i enī pec
care ē deū exhortare: et hō facere nō
deberet etiā si necesse ē qcqd ēl qd deus
nō est pire vtiq imutabil. **E**t apta ratō
exigit vt q peccat reddat aliqd do p ho
nore ablato mai⁹ qz si hō p quo illū exho
norare si debuit. **Q**d qm hūana natura
sola nō habebat nec sine debita recōci
liari satisfactione poterat: ne iusticia in
regno suo peccatum inordinatum relin
queret subuenit bonitas dei: et eam in

Meditationes anselmi

suā psonā assumpsit filius dei. Ut i ea psona eēt hō deus q̄ haberet qd̄ suparz nō solū omnem ecēntiam q̄ deus non est. Sed omne debitum qd̄ soluere peccato res debēt. Et hic tamē nihil p se deberz solueret, p alijs qui quod debebāt redere nō habebant. Preciosior ē nāq̄ vi ta hominis illius q̄ oē quod deus nō ēt supat oē debituz qd̄ deberēt peccato res p satisfactōe. Si enī illius interfec tio sugat oēm multitudinem et magnitu dinē peccatorz que cogitari pnt extra psonā dei. Palam ē q̄ vita eius magis ē bona q̄ oia peccata sint mala q̄ extra psonā dei sūt. Hanc vitā homo iste cū ex debito mori nō debebat: qm̄ peccatorz n̄ erat sponte dedit de suo ad honore patris cū eam sibi auferri ppter iusticiam pmisit: vt exēplū oib⁹ alijs daret iusticiā dei ab illis nō esse deserēdum, ppter mortē quā ex necessitate aliqui soluēdūt. Cū iste qui eā non debebat et seruata iu sticia vitare posset eā sibi illatam, ppter iusticiam sponte sustineret. Dedit itaq̄ humana natura deo in illo hoē et nō ex debito qd̄ suum erat: vt redimēret se in alijs in quib⁹ qd̄ ex debito exigebar̄ redere nō habebāt. In oib⁹ his diuina natura nō est humiliata sed humana ex altata nō illa est minuta sed ista misericorditer est adiuta.

Capitulū. IIII.
Ec humana natura in isto hoē
n̄ passa est aliqd̄ vlla necessitate:
sed sola libera volūtate: nec ali cui violentie subcubuit. Sed spōtanea volūtate ad honorem dei et volūtatez alioz hominū q̄ illi mala volūtate sunt illata laudabiliter et misericorditer susti nuit. Nec vlla cogēte obedientia fz potenti disponēte sapientia: nō enī illi hoī p̄vt moreref cogendo p̄cepit. Sed ille quod p̄ti placituz: et oib⁹ pfecturum intellexit: hoc spōte fecit: nō enī ad h̄ū cogere potuit p̄ qd̄ ab eo exigere nō de buit: nec p̄ti tātus honor potuit nō plas

cere quē tamē bona volūtate filius spō te obtulit. Hic itaq̄ p̄ti liberam obedie tā exhibuit cū hoc qd̄ patri placiturz sciuit spōte facere voluit. Deniq̄ quo niā p̄ti illi hanc volūtate bonā dedit q̄ uis liberā nō imerito dicit, q̄ ille velut p̄ceptū p̄ris accepit. Hoc vtq̄ mō obe diens fuit p̄ti vsc̄ ad mortē. Et sic mā datū dedit illi pater sic fecit. Et calicez quem dedit illi p̄f bibit. Hec est enī per fecta et liberrima humane nature obedie ntia cū voluntatē suā liberā sponte yolu tati dei subdit: et cū acceptam bona volūtatem sine omni exactōe spontaneā libertatē ope pficit. Hic homo iste rede mit oēs alios: cū hoc qd̄ spōte dedit do cōputat pro debito quod illi debebant. Quo p̄cio nō semel tm̄ a culpis hō redi miſ. Sed etiam quotiens cū digna pe nitētia redierit recipit. Que tm̄ penitētia peccati nō pmittit. Sed qm̄ in crus ce factus est: p crucē nf̄ christus nos redemit. Qui ḡ ad hanc grām volunt cuz digno affectu accedere saluant. Qui ḡ illam p̄temnūt: q̄ debitu qd̄ debēt non reddunt iuste damnant. Capitulū. V.

Ecce aia christiana hec est virtus creationis tue: hec est virtus li bertatis tue: hoc est p̄cium redē ptōnistue. Captiuā eras: sed hoc mo do redempta. Ancilla eras et sic libera ta. Sic es exul reducta: pditare restituta et mortua resuscitata: hoc mādat homo hoc ruminet: hoc sugat: hoc glutiat cor tuū. Cū eiusdē redēptoris tui carnem et sanguinē accepit os tuū: hoc fac in hac vita cotidianū panem victum et viati cum tuū. Quia p̄ hoc non nisi per h̄ et tu manebis in xpō et xpūs in te. Et in futura vita erit plenū gaudium tuū. Sed o tu domietu q̄ vt ego viuerē mor tem suscepisti. Quō letabor de libertate mea que non est in fide nisi de vincul tuis. Qualiter gtulabor de salute mea: cum nō sit nisi de doloribus tuis. Quō

Liber

gaudebo devita mea q̄ nō ē nisi de mor te tua. An gaudebo de his q̄ passus es. An de crudelitate illoꝝ q̄ ea tibi fecerūt. Qm̄ nisi isti fecissent tu passus non eēs. Et si tu passus nō eēs hic mea bona nō eēnt. Aut si de illis dolebo. Quō de isti q̄ ppter illa fuerūt et que nō eēnt nisi illa fuissent gaudebo. Sed certe illoꝝ ne quitia nihil facere potuit nisi qr̄ tu spōte pm̄issisti: nec tu passus es nisi qr̄ pie vo luisti. Illoꝝ itaq̄ debeo crudelitatem ex ecrari: mortem et labores tuos cōpatiendo imitari. Nam volūtatem tuā gratias agēdo amare. Ac sic secure de bonis mihi illatis exultare. Capl. III.

Argo homūcio illoꝝ crudelitatem dimitte de iudicio et tota de his que debes saluatori tuo cō sidera quid tibi erat et quid tibi factū sit et pensa q̄s hoc tibi fecit. Quāto amore dign⁹ sit intuere necessitatē tuā et benignitatē eius. Et vide q̄s gr̄as reddas et debes amorī eius in tenebris sine luce i desceſu subter irremediabili inferni eras immēſu et q̄si plūbeū pondus pendens in collo tuo te dorsis trahebat. Onus i tollerabile desup te pm̄ebat hostes iniſibiles te toto conatu impellebant. Sic eras sine omni auxilio et nesciebas qr̄ sic acceptus et nat⁹ eras. O qd̄ tibi tūc erat et q̄ te ista rapiebat expauesce memorando: p̄tremisce cogitādo. O bone dñe ieuſu xp̄e sic nec peccati nec peteti nec op̄nati vt sol mihi luxisti. Et mihi qd̄ eraz ostēdisti: abiecisti plūbū qd̄ dcorū me trahebat: et remouisti onus qd̄ desuper me pm̄ebat: impellētes me repulisti: ac illis te p̄ me opposuisti. Vocasti me nomine meo qd̄ mihi de tuo noīe dedisti et incuruatū ad conspectū tuū erexisti me dicēs cōfide: ego te redemi. Nam meā p̄ te dedi. Si adheres mihi et mala in q̄bus eras euadis et in p̄fundū q̄ pperas nō cades sed pducam te ad regnum meū et faciā te heredē dei et coheredē

Anselmi

meum. Exinde accepisti me in tuitōem tuam vt nihil noceret aīc cōtravolunta tem suā. Ecce licet adhuc nō adheserīz tibi sicut cōſulisti: nōdū tamē in infernū me cadere pm̄issisti. Sed adhuc expe ctas vt adheream et faciā qd̄ promissisti. Lerte dñe sic erā et hoc fecisti mihi in tenebris eraz: qr̄ nihil nec meip̄m sciebam in lubrico: qr̄ imbecillis et fragil: ad lapsū peccati erā. In desceſu sup cahos in ferni. Quia in p̄mis parentibus descendēt de iusticia ad iniusticiā p̄ quā deſcendit ad infernū. Et de beatitudine ad tpalem miseriā de qua cadiſ ad eter nā miseriā. Pondus originalis pcti de orū me trahebat. Et onus importable iudicij dei sup me pm̄ebat et inimici mei demones vt me alijs peccatis damnabiliorē facerēt q̄tū in ip̄is erat vehemēter iſtis ebant. Sic destituto om̄i auxilio il luxisti mihi et q̄ hoc eram ostēdisti. Or et ego nondū hoc noscere poterā alios: q̄ pro me essent: et postea meip̄m anteq̄ postularem hec me omnia docuisti: plū bū trahens et onus grauans et hostes i pellentes reieciſti. Quia peccatum in q̄ natus et conceptus eram et damnationē ei⁹ amouisti. Et malignus spūs ne vim anime mee faceret phibuiſti christianū me fecisti vocari de noīe tuo: per quod et ego p̄fiteor: et tu cognoscis me inter redēptos tuos et erexisti et eleuasti me ad noticiam et amore tuum: fecisti me confidere de salute aīc mee p̄ qua dedisti animā tuā et mihi si te sequerer pm̄issisti gloriam tuā. Et ecce cū nōdū sequar te si cut cōſulisti sed insup multa peccata fecerim que tu phibuiſti. Adhuc expe ctas vt te sequar et dones quod pm̄issisti. Considera anima mea intendite oīa intima mea: qm̄ illi debeat substantia mea. Lerte domine quia me fecisti de beo amorī tuo me ipsuz totū: quia me re demisti de beo meip̄m totū qr̄ tm̄ pm̄issisti de beo meip̄z totū: imo tm̄ debedō amoī

De passione domini

tuo plusq; meipsum qđ tu es maior me pro quo dedisti teipm. et cui pmittis te ipm: fac p̄cor: domine me gustare p amo rem quod gusto p cognitionē. Sentiāz p affectū qđ sentio p intellectum pl de beo qđ meipm totū: nec plus habeo: nec hoc ipm possim per me reddere totum. Trahe tu dñe in amo: ē tuū yl hoc ipm totū qđ sum: tuū est p̄ditōe factotū tuū dilectōe. Ecce dñe corā te cor meū conat. Szp se nō pōt: fac tu qđ ipm nō potest Admitte me inter cubiculuz amoris tui Peto qro pulso. Qui me facis petere. fac et accipe. Das querere: da inuenire: doces pulsare apī pulsati. Lui das si ne gas petenti: q̄s inuenit. Si querēs fru straf Lui apis si pulsati claudis Quid das nō orāti. Si amore tuū negas orāti aliqd te habeo desiderare a te habeaz impetrare: adherere illi: adhēre imptu ne aia mea. Bone dñe pie dñe ne reijci as eam: fame amoris tui lāgnet: refacila eā satiet eā dilectio tua. Impinguet eā affectus tuus: occupet me totū et pos sideat me totū. Qui es cū p̄f et spūscō de solus bñdīct in sc̄la sc̄loꝝ Amen.

Expliciūt meditatōes beati Anselmi de redēptione generis humāni.

Incipit Anselmus tractans de passiōne domini nostri iesu christi.

Bamus longo tpe orōibus et la crīmis et ieiunijs rogabat be atam ḥginem vt ei reuelaret qliter fili ei passus fuerit. Tandē beatavirgo apparuit ei et dixit. Tātar talia passus est filius meus dilectus q nullus sine effusione lacrimaz exp̄mere p̄t: tñ q glifica ta sū: amplius flere nō possū. Cū passiōne filij mei p ordiem sicut facta ē p singula tibi explicabo. Et beat⁹ anselmus p singula q̄sūit: et b̄tā ḥgo r̄sidit. Quēsūit at sic. Dic carissima dñia qliter fuit passio filij tui inchoata. Respondit ma

ria. Qñ filius me⁹ a cena facta surrexit cū discipul⁹ suis: Judas scarioth ad p̄cipes sacerdotū abijt: et filiū meū tradi dit. et p̄ triginta denarijs vendidit. A Quales fuerat illi denarij. Ab Isma helitici qbus et ioseph yēditus fuit ante q̄tuor milia ānoꝝ et hereditaria fuerunt successiōe duoluti ad illos iudos q̄ xp̄z emerūt: et valet vñ tñ q̄tū decē vsu les. Et nota q̄ iudas ita auarus fuit q̄n vidit q̄ xp̄m p eis vēdidit: et tñ xp̄s sibi sepe pdicauerat: et nūq; eū cōuertere poterat. A Fueristi tūc cū filio tuo et discipulis ei⁹. Ab Hō: sed scias q̄ cenaue rat: et pedes discipuloꝝ lauerat: et corp suū et sanguinē eis dederat: et dulcis eis pdicauerat. et Judas pōtifices adierat: filius me⁹ de mōte syon cū discipul⁹ suis descēdit: et pedē mōtis oliueti vbi erat ortus introiuit: et discipulis dormientib⁹ ascēdit ad pedē mōtis oliueti qnt⁹ est ictus lapidis a discipul⁹: et orauit patrē sic Exaudi me dñe qñ benigna ē mi sericordia tua: fm mul. mi. tue. res. ī me Intēde aīmee et libera eā pp̄ter inimi cos meos: respice in me. A Quare sic orauit Ab Propter tres rōes Prima q̄ delicate nutrit⁹ fuit: vtpote fili⁹ virgi nis de stirpe regis natus: q̄ nobiles magis dolēt q̄ rusticī. Secūdo q̄ tāta angustia eū inuasit: q̄ guttas sanguis su dauerūt de toto corpe suo: q̄ fuit de⁹: id oīa q̄ pati debuit p̄sciuit: cōspicēt: flagi tōez: blasphemias: p̄fixionem et hmōi. Tercō p̄sciuit q̄ iudei nō debuerūt eius miseri: et q̄sī sic orauit Pr̄ si fieri p̄t trā seat a me calix iste: angel⁹ ei appuit cō fortās eū et dixit. Cōstās esto dñe q̄ mō debes totū gen̄ humānū redimere: po stea ad discipulos rediit: eos q̄s dormien tes inuētit: qb⁹ dixit. Hō potuistis vna hora mecū vigilare: et dixit: ecce apropī quabit q̄ me tradet. Et ecce Judas ve nit cū turba magna ī ortū et dixit iudeis Duo itaq; pares s̄. sc̄z. Jacob⁹ et iohes